

Важни фактори водещи до увеличаване на емисиите на парниковите газове са:

Обезлесяването ...

Деградацията на почвите ...

Ерозията ...

Опустиняването на големи площи ...

В момента до 20% от глобалните емисии на въглероден двуокис идват от обезлесяването и деградацията на горите, а това е повече от общото количество емисии от транспорта в световен мащаб.

За последните 50 години планетата е загубила 50% от своите гори. Всяка година изчезват 13 милиона хектара гори. Тези процеси влияят на количеството на въглеродния диоксид в атмосферата.

„Когато дървото умира, умира и дивата природа,,

Залесяването не е решение, тъй като новите насаждения няма да поглъщат достатъчно въглероден диоксид преди 2040 г., за да компенсират освободените емисии от обезлесяването.

Решението ... спиране на глобалното изсичане на гори !!!

Функциите на почвата — въпреки тяхната основна роля за екосистемите и за икономиката, и за разлика от въздуха и водата — се приемат за даденост и се счита, че изобилстват. Деградацията на почвата обикновено не се забелязва, тъй като тя е бавен процес, при който рядко се проявяват непосредствени драматични последици.

Опустиняването, деградацията на земята и сушите засягат над 1,5 милиарда души в повече от 110 държави. Годишно се губят до 50 000 km² вследствие на деградация на земята, главно поради ерозия на почвата. Всяка година планетата губи 24 милиарда тона от горния пласт на почвата.

Деградацията на почвата, причинена от човешка дейност, допринася за изменението на климата. Тя е отговорна за 20 % от въглерода, изпуснат в атмосферата в периода от 1850 г. до 1998 г. Дренирането и преобразуването на световните торфища, само по себе си, причинява емисии до 0,8 милиарда тона въглерод годишно, голяма част от което може да бъде избегнато посредством възстановяване.

Ключът към това е ...

... прилагане на комплекс от мерки с почвозащитно и оттокорегулиращо действие за интегрирано опазване на почвите и водите, специфично за дадени почвено-климатични и топографски условия.

Ерозията на почвата е един от основните фактори за деградация на земите и основен процес на опустиняването в световен мащаб. Годишно 3 мил.ха земи се губят в резултат на почвена ерозия и 2 мил.ха в резултат на опустиняването.

Почвената ерозия е проблем за всички територии на света, поради което повсеместно се води *борба с нея*, както на селскостопанския поземлен фонд, така и на горския.

Провежданите в противоерозионния комплекс мерки могат да се обединят в 3 групи:

- Агротехнически** мероприятия;
- Лесомелиоративни** мероприятия;
- Хидротехнически** мероприятия.

Опустиняването ...

Крайна форма на деградация на земята, която води до сериозно увреждане на всички функции на почвата.

Мерки за адаптация:

- Забрана за източване на язовири и микроязовири с цел риболов и риборазвъждане.
- Стимулиране на организираното водоползване от повърхностни води за напояване, чрез водни сдружения. Подпомагане при ремонт на вътрешно-каналната мрежа, при закупуване на поливна техника и при внедряване на водоспестяващи технологии за напояване.
- Използване на подпочвени води за напояване.
- Използване за напояване на водите от многобройните язовири, изградени с цел напояване.
- Стимулиране изграждането на съоръжения за регулиране на оттока на реки и дерета с малки водосборни области за задоволяване на нуждите на едно или няколко стопанства.
- Използване на подходящи технологии за събиране и съхранение на водата при снеговалеж и снеготопене. поради очакваното по-голямо количество валежи през зимния сезон. Валежите през студената част на годината да се използват за влагозапасяващо напояване на трайните насаждения и зимуващите култури с подходящи съоръжения.

• • • • •

